

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...) S.A. w K.**

przeciwko:

1. (...) sp. z o.o. we W.,

2. (...) sp. z o.o. w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 grudnia 2011 r., sygn. akt X GC 480/11

w przedmiocie oddalenia wniosku strony powodowej o sporządzenie uzasadnienia

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie,

2. z urzędu sprostować oznaczenie wyroku z dnia 8.12.2011 r. w ten sposób, że w miejsce słów „Wyrok zaoczny w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. we W.” oznaczyć orzeczenie w następujący sposób: „Wyrok częściowy w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej zaoczny w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. we W.”.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji oddalił wniosek strony powodowej o sporządzenie uzasadnienia wyroku zaocznego z dnia 8.12.2011 r. zapadłego wobec pozwanego ad 1, tj. (...) sp. z o.o. we W.. W uzasadnieniu wskazał, że wobec jednego z pozwanych powództwo zostało wyrokiem zaocznym w całości uwzględnione, zaś drugi pozwany wdał się w spór składając odpowiedź na pozew, wobec czego wniosek powoda nie może zostać uwzględniony z uwagi na niespełnienie przesłanek z art. 342 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód domagał się jego uchylenia i sporządzenia uzasadnienia wyroku oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Zarzucił, że Sąd orzekający pominął w wyroku jednego z pozwanych, a zatem nieprawdą jest, iż uwzględnił powództwo w całości.

W odpowiedzi na zażalenie powoda pozwana ad 2 (...) sp. z o.o. domagała się oddalenia zażalenia w całości oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie strony powodowej było nieuzasadnione, jednakże oznaczenie wyroku z dnia 27.12.2011 r. zawierało oczywistą niedokładność, wymagającą sprostowania z urzędu.

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c., Sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, zaś na mocy art. 361 k.p.c. przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do postanowień. Regulacja powołanego przepisu obejmuje również możliwość sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych i innych oczywistych omyłek popełnionych w uzasadnieniu wyroku (por. uchwała SN z 15.06.1976r., III CZP 12/76, OSP 1977/2/26 oraz postanowienie SN z 15.04.1982, I PZ 7/82, OSNC 1982/10/155).

W ocenie Sądu Apelacyjnego w świetle okoliczności niniejszej sprawy oraz treści sentencji wyroku z dnia 27.12.2011 r. i uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie ulega wątpliwości, że niewskazanie przez Sąd I instancji w oznaczeniu tego wyroku, iż ma on charakter wyroku częściowego, stanowiło oczywistą niedokładność, podlegającą w trybie art. 350 k.p.c. sprostowaniu z urzędu. Zgodnie z art. 317 k.p.c., Sąd może wydać wyrok częściowy, jeżeli nadaje się do rozstrzygnięcia tylko część żądania lub niektóre z żądań pozwu; to samo dotyczy powództwa wzajemnego. W niniejszej sprawie Sąd I instancji dokonał oceny, iż wobec jednego z pozwanych zachodzi możliwość wydania wyroku zaocznego. Jednocześnie drugi z pozwanych – (...) sp. z o.o. w P. - wdał się w spór, przez co roszczenia powoda wobec tego z pozwanych nie podlegały na obecnym etapie postępowania rozstrzygnięciu. Wyrok z dnia 27.12.2011 r., jako rozstrzygający w przedmiocie niektórych z żądań pozwu, a mianowicie żądań powoda wobec pozwanego (...) sp. z o.o. we W., ma zatem niewątpliwie charakter nie tylko wyroku zaocznego wobec tego z pozwanych, ale również wyroku częściowego w rozumieniu art. 317 § 1 k.p.c. Okoliczność ta winna być niewątpliwie wskazana w oznaczeniu wyroku.

Zarzuty strony powodowej, jakoby nie zachodziły przesłanki odmowy sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 8.12.2011 r. Sąd Apelacyjny uznał w świetle powyższych rozważań za nieuzasadnione. Wyrok z dnia 8.12.2011 r. dotyczy wyłącznie jednego z pozwanych, wobec którego powództwo zostało w całości uwzględnione. Zgodnie z art. 342 k.p.c. wyrok zaoczny sąd uzasadnia, gdy powództwo zostało oddalone w całości lub w części, a powód zażądał uzasadnienia w ciągu tygodnia od doręczenia mu wyroku, albo gdy powód, który żądania takiego nie zgłosił, wniósł apelację w przepisany terminie. Skoro zatem wyrok, w którym powództwo zostało w całości uwzględnione, nie podlega uzasadnieniu, nie ulega również zdaniem Sadu Apelacyjnego wątpliwości, że uzasadnieniu nie podlega wyrok częściowy, zaoczny wobec jednego z pozwanych, wobec którego powództwo zostało w całości uwzględnione.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 350 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

Przy okazji rozpoznawania zażalenia Sąd Apelacyjny stwierdził, iż żalącemu należy zwrócić opłatę zażaleniową w części przekraczającej 30 zł. Sąd Najwyższy w uchwale z 17 czerwca 2010 r. sygn. akt 39/10 wyraźnie stwierdził, iż opłata od zażalenia powinna być pobrana w kwocie 30 zł w oparciu o dyspozycję art. 14 ust. 1 ust. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd Apelacyjny w całości wykładnię tam dokonaną aprobuje, gdyż trudno łączyć odmowę sporządzenia uzasadnienia wyroku, często częściowo korzystnego, z obowiązkiem uiszczenia opłaty wynikającej z pierwotnej wysokości wartości przedmiotu sporu.